

Sygn. akt: I C 505/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Jacek Stypułkowski
Protokolant:	Anita Piekutin

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2018 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z powództwa M. I. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Wypożyczalnia (...) M. I. w H.

przeciwko (...) SA w S.

o zapłatę

I. Oddala powództwo.

II. Zasądza od powoda M. I. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Wypożyczalnia (...) M. I. w H. na rzecz pozwanego (...) SA w S. kwotę 107 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

I C 505/18

UZASADNIENIE

Powód M. I. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Wypożyczalnia (...) M. I. w H. wnosił o zasądzenie od pozwanego (...) SA w S. kwoty 330 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 marca 2018 roku do dnia zapłaty. Wnosił również o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu.

Pozwany (...) SA w S. wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

W dniu 19 stycznia 2018 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód marki S. (...) nr rej. (...), którego właścicielem jest C. P.. Sprawcą zdarzenia był kierowca innego pojazdu, który wylegitymował się polisą ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z pozwanym zakładem ubezpieczeń.

Poszkodowany zgłosił szkodę pozwanemu, a pojazd oddał do naprawy wynajmując u powoda pojazd zastępczy marki K. (...). Po zwrocie pojazdu powód wystawił poszkodowanemu fakturę opiewającą na kwotę 900 zł brutto za korzystanie z samochodu zastępczego przez 6 dni po 150 zł brutto za dobę (k.12).

Poszkodowany kontaktował się z infolinią pozwanego, gdzie podczas rozmowy telefonicznej od konsultantki uzyskał informację, że zakład ubezpieczeń może zapewnić bezgotówkowo pojazd zastępczy, a jeżeli poszkodowany zdecyduje się na najem pojazdu we własnym zakresie zweryfikuje stawkę za dobę wynajmu pojazdu do 95 zł brutto, gdyż za taką stawkę jest w stanie zapewnić organizację pojazdu zastępczego w segmencie C od jednego ze współpracujących z pozwanym podmiotów.

Umowami cesji wierzytelności z dnia 7 lutego 2018 roku i 17 lutego 2018 roku C. P. i K. P. przenieśli na powoda wierzytelność służącą im wobec pozwanego z tytułu odszkodowania w zakresie kosztów najmu pojazdu zastępczego (k.10-11).

Po przeprowadzeniu procesu likwidacji szkody pozwany zakład ubezpieczeń przyjął swą odpowiedzialność za szkodę i wypłacił poszkodowanemu odszkodowane w zakresie kosztów najmu pojazdu zastępczego w kwocie 570 zł brutto przyjmując koszt najmu po 95 zł za dobę.

Powód uzasadniając swe żądanie podnosił (k.3-6), że pozwany niezgodnie z prawem obniżył stawkę za najem pojazdu zastępczego, mimo że stawka stosowana przez powoda nie jest wygórowana, występuje na lokalnym rynku. Podkreślał, że koszty jakie poniósł poszkodowany w związku z najmem pojazdu zastępczego były konieczne i mieściły się w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu.

Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa podkreślał (k.19-23), że poszkodowany w dniu zgłoszenia szkody, podczas rozmowy telefonicznej został poinformowany, że możliwości zorganizowania przez pozwanego bezgotówkowego najmu pojazdu zastępczego za określoną w tej informacji stawkę. Pracownik pozwanego poinformował również poszkodowanego, że w przypadku samodzielnego wynajmu pojazdu zastępczego zweryfikuje stawkę za dobę wynajmu pojazdu do 95 zł brutto, gdyż dokładnie za taką stawkę jest w stanie zapewnić organizację pojazdu zastępczego od jednego ze współpracujących z pozwanym asystorów w segmencie C. pozwany argumentował, że poszkodowany miał realną możliwość zapoznania się z ofertą pozwanego, porównania jej z innymi ofertami na rynku oraz podjęcia racjonalnej decyzji. Zdaniem pozwanego poszkodowany winien dążyć do minimalizacji rozmiarów szkody oraz zadbać w identyczny sposób o interesy drugiej strony zobowiązania jak o własne interesy. Zdaniem pozwanego poszkodowany nie skorzystał z oferty zakładu ubezpieczeń i przyczynił się do zwiększenia rozmiaru szkody.

Zgodnie z art. 805 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń jest ograniczona zakresem normalnych następstw działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła (art. 361 § 1 kc).

Zgodnie z art. 509 § 1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Podstawowym wynikiem przelewu wierzytelności jest sukcesyjne wstąpienie cesjonariusza w miejsce cedenta. Co oznacza, że w wyniku przelewu w rozumieniu art. 509 kc przeszedł na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który został wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, który wiązał go z dłużnikiem, a więc stosunek zobowiązaniowy nie uległ zmianie, natomiast zmieniła się osoba wierzyciela. Cesjonariusz nabywa bowiem wierzytelność w takim zakresie i stanie, w jakim znajdowała się ona w chwili dokonania przelewu (w szczególności co do jej wysokości, należności ubocznych oraz ewentualnego jej przedawnienia). Z wierzytelnością zatem przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa. W wyroku z dnia 11 grudnia 2009 roku (V CSK 184/09) Sąd Najwyższy przyjął, że zgodnie z art. 509 § 2 kc wierzytelność przechodzi na nabywcę ze wszystkimi właściwościami, przywilejami i brakami.

Sąd oceniając zasadność żądania powoda w pierwszej kolejności badał legitymację procesową obu stron. Legitymacja czynna powoda nie budziła wątpliwości, ponieważ wynikała z treści art. 509 kc i umowy o przelew wierzytelności.

W sprawie nie było kwestionowane, że odpowiedzialność za szkodę w pojeździe poszkodowanego z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ponosi pozwany. Nie było również spornym, że w zakres szkody wchodził również najem pojazdu zastępczego na okres 6 dni. Sporna natomiast była wysokość odszkodowania w zakresie dobowych kosztów najmu pojazdu.

Sąd uznał za zasadne stanowisko pozwanego, z którego wynika, że poszkodowany mając ofertę bezgotówkowego podstawienia samochodu zastępczego oraz będąc uprzedzony o wysokości stawek akceptowanych przez zakład ubezpieczeń w przypadku najmu pojazdu we własnym zakresie ostatecznie decydując się zawrzeć umowę najmu pojazdu z powodem za znacząco wyższą stawkę przyczynił się do zwiększenia rozmiaru szkody. Przywołana przez pozwanego treść art. 354 kc, zgodnie z którym dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje - także w sposób odpowiadający tym zwyczajom, a w taki sam sposób powinien współdziałać przy wykonaniu zobowiązania wierzyciel stanowi podstawę oceny postępowania poszkodowanego w kontekście rozmiaru szkody, a tym samym należnego od pozwanego odszkodowania.

Sąd wyraża przekonanie, że na wierzycielu (poszkodowanym) spoczywał obowiązek określony w art. 354 § 2 kc współdziałania z dłużnikiem (zakładem ubezpieczeń) w ramach łączącego ich stosunku zobowiązaniowego i podejmowania w procesie likwidacji szkody takich decyzji, które w kontekście norm art. 362 kc i art. 16 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tj. Dz. U. z 2018 roku, poz. 473) zapobiegłyby zwiększeniu szkody.

Poszkodowany co prawda nie był związany ofertą pozwanego zakładu ubezpieczeń, nie miał również obowiązku poszukiwania i wyboru najtańszej oferty najmu pojazdu zastępczego, niemniej nie można zapominać, że winien on działać tak, jak jest to „ogólnie wymagane” w stosunkach danego rodzaju. Od racjonalnie działającego poszkodowanego należy wymagać, aby dbał w identyczny sposób o interesy drugiej strony zobowiązania, jak o swoje własne. Jeżeli zatem ze strony zakładu ubezpieczeń padła oferta bezgotówkowego najmu pojazdu zastępczego tej samej klasy co pojazd uszkodzony, poszkodowany winien był z niej skorzystać. Jeśli tego nie uczynił to działał na własne ryzyko, niezgodnie z zasadą wyrażoną w art. 354 § 2 kc.

Warto tu jeszcze wskazać, że pozwany zakład ubezpieczeń w ramach obowiązków wynikających z zawartej z poszkodowanym umowy ubezpieczenia ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła (art. 361 § 1 kc). Żądanie zapłaty odszkodowania w zakresie żądanym przez powoda ocenić należy, jako wychodzące poza te granice odpowiedzialności.

Strona powodowa nie przedstawiła przy tym żadnych nadzwyczajnych okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie przez poszkodowanego droższej oferty najmu pojazdu zastępczego.

Biorąc od uwagę wszystkie powyższe okoliczności, Sąd na podstawie art. 354 § 2 kc, art. 361 § 1 kc, art. 509 kc i art. 805 kc, oddalił powództwo jako niezasadne.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc obciążając nimi w całości powoda jako stronę przegrującą proces.